

§ 1. Wprowadza się skrócony czas pracy dla pracowników telefonicznych central automatycznych w Warszawie:

- a) zatrudnionych w centrali automatycznej „Czackiego” (bez warsztatów),
- b) zatrudnionych w pomiarowni, siłowni i agregatorni centrali automatycznej „Mokotów”,
- c) konserwujących centralę abonencką Ministerstwa Finansów.

§ 2. Czas pracy pracowników zatrudnionych w zakładach i na stanowiskach określonych w § 1 ogranicza się do 6 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo.

§ 3. W przypadku trudności uniemożliwiających ruch ciągły zakładu, przy skróconym czasie pracy kierownictwo zakładu może — po każdorazowym uzyskaniu zezwolenia właściwego technicznego inspektora pracy — przedłużyć czas pracy ponad 36 godzin do 42 godzin tygodniowo, z tym że praca

ponad 36 godzin tygodniowo opłacana będzie według zasad przewidzianych dla wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

§ 4. Pracownicy zatrudnieni w niedzielę muszą otrzymywać w zamian wolny dzień w tygodniu, z tym że co 3 tygodnie dzień odpoczynku powinien przypadać w niedzielę.

§ 5. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i zarządem głównym właściwego związku zawodowego może przywrócić normalny czas pracy w zakładach pracy i na stanowiskach roboczych określonych w § 1 po zastosowaniu takich urządzeń ochronnych, które usuną szczególną szkodliwość warunków pracy dla zdrowia.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

1007

UCHWAŁA Nr 608 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 października 1956 r.

w sprawie przekazania Głównemu Urzędowi Statystycznemu prac statystyczno-sprawozdawczych w zakresie racjonalizatorstwa pracowniczego oraz w sprawie likwidacji prac statystyczno-sprawozdawczych w zakresie współzawodnictwa pracy.

Na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Zleca się Głównemu Urzędowi Statystycznemu prowadzenie prac statystyczno-sprawozdawczych w zakresie racjonalizatorstwa pracowniczego, przekazanych Centralnej Radzie Związków Zawodowych na podstawie uchwały nr 32 Prezydium Rządu z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie przekazania przez Główny Urząd Statystyczny Centralnej Radzie

Związków Zawodowych prowadzenia niektórych prac statystyczno-sprawozdawczych (Monitor Polski Nr A-15, poz. 306).

§ 2. Prace statystyczno-sprawozdawcze w zakresie współzawodnictwa pracy ulegają likwidacji z dniem wejścia w życie uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

1008

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 października 1956 r.

w sprawie określenia norm kosztów uzyskania wynagrodzeń dla osób wykonujących twórczość lub działalność lutniczą.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Koszty uzyskania wynagrodzeń przez osoby wykonujące twórczość lub działalność lutniczą, których przychody za świadczenie usług podlegają przepisom o podatku od wynagrodzeń na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 maja 1956 r. zmieniającego zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie określenia rodzajów przychodów za świad-

czenia usług podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym (Monitor Polski Nr 44, poz. 529) określa się na 50% w stosunku do otrzymanego wynagrodzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Finansów: z upoważnienia H. Kotlicki
Dyrektor Generalny

1009

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 października 1956 r.

w sprawie zasad i warunków rozliczenia się z byłymi właścicielami gospodarstw nabytych na podstawie przepisów o reformie rolnej lub o ustroju rolnym i osadnictwie, które jako opuszczone przeszły na własność Państwa.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. Nr 18, poz. 107) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Byłych właścicieli gospodarstw (działek itp.) nadanych im w trybie przepisów o reformie rolnej lub osadnic-

twie rolnym, które jako opuszczone przeszły na własność Państwa, obciąża się wartością zniszczeń i ubytków stwierdzonych w opuszczonych gospodarstwach.

2. Jeśli były właściciel poczynił w gospodarstwie nakłady, od wartości zniszczeń i ubytków odlicza się wartość nakładów.

3. Wartość nakładów zalicza się tylko do wysokości zniszczeń i ubytków.

§ 2. 1. Rozliczenia z tytułu zniszczeń i ubytków przeprowadza się według stanu gospodarstwa na dzień wejścia w życie dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw, związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. Nr 18, poz. 107), tj. na dzień 29 kwietnia 1955 r.

2. Jeśli organy administracji rolnej przed dniem 29 kwietnia 1955 r. przekazały opuszczone gospodarstwo w użytkowanie innej osobie, to rozliczenie przeprowadza się według stanu gospodarstwa w dniu jego przekazania.

§ 3. 1. Wartość całkowicie zniszczonych lub rozebranych budynków i ich wyposażenia oraz innych składników majątkowych ustala się według ich stanu w dniu objęcia w posiadanie przez byłego właściciela.

2. Wartość nakładów w postaci nowych budynków oraz urządzeń bądź remontów kapitałnych ustala się według ich stanu na dzień 29 kwietnia 1955 r. bądź na dzień przekazania przez władze rolne opuszczonego gospodarstwa innej osobie przed dniem 29 kwietnia 1955 r. (§ 2).

3. Równowartość zniszczeń będących następstwem nadmiernego zużycia budynków ustala się przez porównanie stopnia (procentu) zużycia ustalonego w szacunku ubezpieczeniowym Państwowego Zakładu Ubezpieczeń (P. Z. U.), dokonanym w czasie najbliższym dacie objęcia gospodarstwa przez byłego właściciela, ze stopniem (procentem) zużycia ustalonym przez komisję (§ 5) według stanu budynków w dniu wskazanym w § 2. Nie uważa się za zniszczenie (ubytek) normalnego zużycia budynku w okresie od objęcia gospodarstwa przez byłego właściciela do dnia wskazanego w § 2. Równowartość (procent) normalnego zużycia budynków ustala się na podstawie stawek amortyzacyjnych stosowanych przez P.Z.U.

4. Wartość inwentarza żywego ustala się według cenników odpowiednich central handlowych obrotu zwierzętami. W razie niemożności ustalenia wieku zwierząt lub ich kondycji przyjmuje się stan średni.

5. Wartość inwentarza martwego oraz towarów ustala się według cen detalicznej sprzedaży, stosowanych przez jednostki handlu uspołecznionego, z uwzględnieniem ewentualnego stopnia zużycia inwentarza.

6. Wartość ziemiopłodów ustala się według cen ponadobowiązkowego skupu, płaconych przez miejscowe jednostki handlu uspołecznionego.

7. Wartość zasiewów ustala się według poniesionych nakładów, tj.:

- 1) ziarna zużytego do siewu bądź sadzeniaków — według cen ponadobowiązkowego skupu, płaconych przez miejscowe jednostki handlu uspołecznionego,
- 2) nawozów sztucznych — według cen detalicznej sprzedaży, stosowanych przez jednostki handlu uspołecznionego,
- 3) uprawy gruntu — według stawek państwowych ośrodków maszynowych, stosowanych do odpowiednich kategorii gospodarstw.

§ 4. Wartość zniszczeń, ubytków oraz nakładów ustala się na podstawie cen obowiązujących w dniu 29 kwietnia 1955 r., przy czym do oszacowania nakładów w budynkach lub

zniszczeń ich składników (elementów) albo nadmiernego zużycia będą stosowane aktualne w dniu szacowania normy szacunkowe P. Z. U., w oparciu jednak o ceny z dnia 29 kwietnia 1955 r.

§ 5. 1. Wyceny wartości ubytków, zniszczeń i nakładów opuszczonego gospodarstwa dokonuje na miejscu komisja powołana przez prezydium powiatowej rady narodowej (kierownika powiatowego zarządu rolnictwa) w składzie:

- 1) przedstawiciela prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowego zarządu rolnictwa) — jako przewodniczącego,
- 2) przedstawiciela gromadzkiej rady narodowej — jako członka,
- 3) przedstawiciela miejscowego Związku Samopomocy Chłopskiej — jako członka.

2. Przy wycenie wartości budynków w komisji bierze udział jako jej członek przedstawiciel właściwego inspektora-tu powiatowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

3. Komisja czynności swoje wykonuje w zasadzie w obecności byłego właściciela, wezwanego stosownie do przepisów §§ 8 i 9.

§ 6. Z dokonanych czynności komisja sporządza protokół rozliczeniowy, który stanowi podstawę do wydania przez prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowy zarząd rolnictwa) orzeczenia o wartości zniszczeń i ubytków stwierdzonych w opuszczonym gospodarstwie.

§ 7. Należność ustalona w orzeczeniu prezydium powiatowej rady narodowej o wartości zniszczeń i ubytków stwierdzonych w opuszczonym gospodarstwie jest natychmiast płatną należnością Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 8. W razie gdy obecne miejsce zamieszkania byłego właściciela nie jest znane, prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowy zarząd rolnictwa) zwróci się do właściwych organów podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych o ustalenie jego obecnego miejsca zamieszkania.

§ 9. 1. W odniesieniu do byłych właścicieli, których adres obecnego zamieszkania ustalą organy podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, jak i tych byłych właścicieli, których obecny adres zamieszkania znany jest organom administracji rolnej, rozliczenia należy dokonywać w ich obecności, wzywając ich na ustalony termin i miejsce rozliczenia. Nie stawienie się byłego właściciela, jak i ewentualna jego odmowa złożenia podpisu na protokole rozliczeniowym nie powoduje nieważności rozliczenia.

2. Z byłymi właścicielami, których nie da się wezwać do rozliczenia z powodu niemożności ustalenia ich obecnego adresu przez organy podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, rozliczeń nie dokonuje się. O fakcie niemożności przeprowadzenia rozliczenia powiatowy zarząd rolnictwa powiadomi wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 10. Uchyła się pkt 9 cz. I zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 maja 1954 r. nr UR. F. 64-3/54 dotyczącego rozliczeń gospodarstw samowolnie opuszczonych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: A. Kuligowski